

og nu var karakteriseret af et stigende antal voldshandlinger, at den administrerende magt havde truffet undtagelsesforanstaltninger, og at der tilsyneladende fuldstændig manglede kontakt mellem de interesserede parter. Der udtryktes tilfredshed med, at der i princippet er enighed mellem alle parter om det centrale spørgsmål: at Syd-Arabien skal opnå uafhængighed. Efter dansk opfattelse er det en nødvendig forudsætning for nye fremskridt, at der skabes et bedre politisk klima, fremfor alt gennem voldshandlingernes ophør og undtagelsestilstandens ophævelse. Om basen udtaltes, at den efter dansk opfattelse ikke præjudicerede freden og sikkerheden i området, og at dens fremtid må afgøres ved forhandling med organer, der er repræsentative for Adens befolkning. Man fremhævede det ønskelige i, når et bedre politisk klima var skabt, påny at søge sammenkaldt en forfatningskonference med deltagelse af alle vigtigere politiske grupper af legitimt interesserede. — Ingen andre vestlige lande deltog i generaldebatten, men gav deres synspunkter tilkende under debatten om det nedenfor omtalte resolutionsforslag.

Den afro-asiatiske gruppe fremlagde et *resolutionsforslag*, hvorefter Generalforsamlingen, dybt bekymret over den kritiske og eksplosive situation, der truer fred og sikkerhed i området, bl. a. *beklager* Storbritanniens forsøg på at indsætte et ikke-repræsentativt regime i territoriet med henblik på at indrømme det uafhængighed i strid med kolonideklarationen og *opfordrer* alle stater til ikke at anerkende en sådan uafhængighed, *anerkender* befolkningens frihedskamp og legitime karakter, *anser* oprettholdelsen af militærbasen for at være en væsentlig hindring for befolkningens befrielse for kolonihærdømme, hvorfor dens øjeblikkelige fjernelse er påtrængende nødvendig, *opfordrer* Storbritannien til at opheve undtagelsestilstanden, ophøre med alle undertrykkelseshandlinger mod befolkningen og løslade alle politiske fanger, *anmoder* alle stater om at yde befolkningen al mulig bistand i dets kamp for frihed og uafhængighed og *henleder* Sikkerhedsrådets opmærksomhed på den farlige situation.

Resolutionen blev vedtaget i *udvalget* den 3. november med 83 stemmer for, 11 imod (Australien, Belgien, Canada, Frankrig,

Italien, Nederlandene, New Zealand, Portugal, Sydafrika, Storbritannien og USA), medens 8 afstod (Danmark, Finland, Irland, Israel, Japan, Norge, Sverige og Østrig). Forinden havde der på Colombias foranledning været afholdt delafstemning om paragraffen om fjernelsen af den militære base; paragraffen vedtoges med stemmetallene 60 for, 20 imod (den vestlige gruppe samt Japan), medens 22 afstod (de latinamerikanske lande samt Ceylon, Formosa-Kina, Grækenland, Elfenbenskysten, Madagascar, Malaysia, Nepal, Philippinerne, Thailand og Tyrkiet).

I stemmeforklaringer udtalte *Madagascars* repræsentant bl. a., at han ikke fandt, at henvisningen til den militære base var relevant, og han tvivlede på, om dens nedlæggelse var en forudsætning for uafhængighed. Han fandt endvidere, at sproget i resolutionen var uheldigt. *Italien* fandt ikke, at resolutionsforslaget var affattet på en konstruktiv og fornuftig måde, idet Storbritannien ikke alene var ansvarlig for den nuværende situation. Med hensyn til basen udtaltes det, at beslutning om dens nedlæggelse skulle træffes af territoriets regering ved uafhængigheden. *USA* indvendte, at flere paragraffer om frihedskampens legitime karakter kunne fortolkes som endossering af terrorisme og vold. *Colombia* udtalte, at paragraffen indeholdende opfordring til alle stater om bistand måtte fortolkes i overensstemmelse med pagtens bestemmelser.

Resolutionen (res. 2023) blev vedtaget af *plenarforsamlingen* den 5. november 1965 med stemmetallene 90 for, 11 imod, medens 10 afstod (de samme som i udvalget, plus Italien og Island). Ved delafstemning om baseparagraffen vedtoges denne med stemmetallene 64 — 22 — 25.

4. udvalgs beretning: A/6089.

Basutoland, Bechuanaland og Swaziland.

(Dagsordenens punkt 23).

4. udvalg behandlede i tidsrummet 1. til 9. november spørgsmålet om Basutoland, Bechuanaland og Swaziland. Debatten førtes dels på grundlag af koloniudvalgets beretning, dels på baggrund af en rapport fra generalsekretæren om de tre territoriers økonomiske forhold.